

Dansk Akvarie Blad

Nr. 2 - 2026

Dansk Akvarie Union

Dansk Akvarie Blad

Dansk Akvarieblad er Dansk Akvarie Union's nyhedsbrev krydret med artikler vedrørende akvariehobbyen. Det udsendes gratis via mailliste og lægges samtidig online på unionens internet side. Det sker normalt i starten af hvert kvartal. Deadline for indsendelse af materiale er derfor den 15. i den sidste måned i hvert kvartal.

Forfatteren er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Forfatter, fotograf og Dansk Akvarie Blad har copyright på de bragte artikler og illustrationer.

Internetside: www.danskakvarieunion.dk

Facebook: Dansk Akvarie Union

Redaktør: Tonny Brandt Andersen

Dansk Akvarie Union, i daglig tale kaldet DAU, er en paraplyorganisation for alle danske akvarieforeninger og -klubber.

DAU forvalter registreringen af danske førstegangs-opdræt af akvariefisk, arrangerer DM i opdræts- og akvariekonkurrencer, varetager akvariehobbyens interesser udadtil, herunder over for offentlige myndigheder samt samarbejder med tilsvarende organisationer i det øvrige Skandinavien.

Indhold:	Side
<i>Yasuhikotakia morleti.</i>	3
<i>Fundulopanchax gardneri nigerianus.</i>	5
<i>Betta macrostoma.</i>	7
<i>Oryzias eversi.</i>	10
<i>Hypsolebias faouri.</i>	12
Årskruset for 2026.	14
<i>Iriatherina wernerii.</i>	15
Næste nummer af Dansk Akvarie Blad.	17
<i>Malapterurus beninensis.</i>	18
<i>Corydoras areio.</i>	21
DAU kalender	23
Foreningssiderne	23

Forsidebilledet

Yasuhikotakia morleti.

Foto: Tonny Brandt Andersen

DANSK AKVARIE UNION

Formand: Rasmus Hurup Hansen, Vejle Akvarieforening.

Kasserer: Tonny Brandt Andersen, Københavns Akvarieforening.

Bestyrelsesmedlem: Kjeld Fihl Madsen, Randers Akvarieforening.

Internet: www.danskakvarieunion.dk

Facebook: Dansk Akvarie Union.

E-mail: formand@danskakvarieunion.dk

Yasuhikotakia morleti.

Yasuhikotakia morleti

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Hvad den pansrede malle (*Corydoras* & Co.) er i et sydamerikansk akvarium, er klovnebotiaer (*Botia* & Co.) i et asiatisk akvarium: interessante, smukke og livlige bundfisk.

Yasuhikotakia morleti.

Der kræves dog meget mere artskenndskab for *Botia* end for pansermaller for at undgå ubehagelige overraskelser. Nogle arter, såsom den populære Pragtsmerling (*Chromobotia macracanthus*), bliver 30 cm, mens andre, såsom nogle tigerbotiaer (*Syncrossus*), kan udvikle sig til rigtige tyranner i selskabsakvariet.

Skunkbotiaen (*Yasuhikotakia morleti*) har været en af de mest populære Botiaer siden 1953, da den forbliver håndterbar lille og er meget fredelig, normalt 6-8 cm, meget sjældent angiveligt op til 10 cm, selvom denne information sandsynligvis skyldtes forveksling med andre arter. Dog er forbeholdet her, at disse fisk er meget

sociale, og individuelle dyr bliver ofte adfærdsmæssigt iøjnefaldende. Du bør derfor altid købe 5 eller flere eksemplarer. Skunkbotiaen har gennemgået adskillige navneskift. Indtil 1974 var den kendt som *Botia horae* (nogle gange skrevet som *Botia horai*). Man indså derefter, at *Botia horai* var et yngre navn - og derfor ugyldigt - for *Botia morleti*. Den blev derefter overført til slægten *Yasuhikotakia* i 2002. Hvis man slår denne fisk op i akvarielitteraturen, bliver man nødt til at slå den op under flere navne.

Yasuhikotakia morletis hjemsted er de enorme floder Mae Klong, Chao Phraya og Mekong i Sydøstasien (Thailand, Laos, Vietnam, Cambodja). Arten anses for at være meget almindelig. Den er ikke krævende med hensyn til vandsammensætning, men hyppige delvise vandskift er topprioriteten for disse fisk, ellers vil de lide. Der er ingen definitive ydre forskelle mellem kønnene, hunnerne er blot noget større og fyldigere. Målrettet avl i akvariet praktiseres ikke. I naturen udfører botiaer gydevandring. De arter, som der er stor efterspørgsel på i

akvarier, opdrættes derfor i avlsfaciliteter på samme måde som fødefisk (ørred og laks). Sådanne teknikker anvendes ikke i hobbyakvarier.

Yasuhikotakia morleti.

Grundlæggende kan smerlinger karakteriseres som frit gydende fisk uden yngelpleje. De spiser al almindelig prydfisKFoder. Hvad du ellers bør vide: Alle *Botia* elsker at spise snegle. Og for at føle sig trygge har alle *Botia* brug for huler, hvor de kan trække sig tilbage, når de bliver forstyrret.

VELKOMMEN TIL PARADISFISKEN.DK

- VI ER EN REN WEBSHOP - UDEN FYSISK BUTIK
- VI ER DELTIDS DREVET - MEN GØR ALT HVAD VI KAN FOR AT SENDE HURTIGT
- VI HAR TIL SAMMEN MERE END 50 ÅRS ERFARING FRA AKVARIEHOBBYEN
- 4 GANGE HAR VI HAR HAFT EN DANMARKSMESTER I OPDRÆT
- VI SÆLGER KUN VARE VI SELV VIL BRUGE
- OG TESTER ALLE NYE PRODUKTER INDEN DE BLIVER SAT TIL SALG.
- VI HAR ET BREDT UDVALG AF FODER OG TEKNIK
- VORES SPECIALE ER STORKØB OG TILBEHØR TIL HOBBYOPDRÆTTEREN
- VI GØR HVAD VI KAN FOR ALTID GIVE DEN BEDSTE SERVICE OG RÅDGIVNING
- SEND GERNE EN BESKED HVIS DER ER NOGET I ER I TVIVL OM

MVH TEAM PARADISFISKEN

PARADISFISKEN.DK

Dansk Akvarie Union - Danske førstegangso opdræt.

Fundulopanchax gardneri nigerianus

Fundulopanchax gardneri nigerianus

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Fundulopanchax gardneri nigerianus er en af de meget få arter af killifisk, der regelmæssigt findes i handlen. Det er meget sandsynligt, at mange af de fisk, der opdrættes i dag, stadig stammer fra den gamle stamme fra Akure i Nigeria, som blev introduceret til Danmark i

1957. I 1963 beskrev Clausen *Aphyosemion nigerianum* videnskabeligt på baggrund af prøver indsamlet i en sump nær Arum.

I dag antages det, at der findes flere underarter af arten *Fundulopanchax*

gardneri, som er repræsenteret i hobbyen med forskellige lokalitetsformer. Man bør altid være omhyggelig med at opdrætte disse fisk "ublandet". Den udadtil let genkendelige forskel mellem *nigerianus* og andre underarter er farven på gatfinnen. Hos *nigerianus* er den prydet med et rødt centralt bånd, finnens kant er gul. Hos de andre *gardneri*-underarter er denne finne prikket rød og/eller har ingen gul kant.

Denne robuste killifisk er nem at passe og opdrætte. Den forventede levetid er 2-3 år. Hannerne er konstant involveret i rivalisering med hinanden. Disse udstillingskampe er stort set harmløse, men fører altid til mindre finneskader, som heler hurtigt uden behov for behandling. Artens maksimale størrelse er omkring 7 cm.

Disse fisk bør ikke holdes for varme (18-24 °C), og de har brug for masser af mad, fordi de vokser hurtigt. Velplantede akvarier med flydende planter på overfladen og døde blade på bunden sikrer, at fiskens vidunderlige farver kommer bedst muligt til sin ret.

AQUATANTAN
Denmark

@quarium -

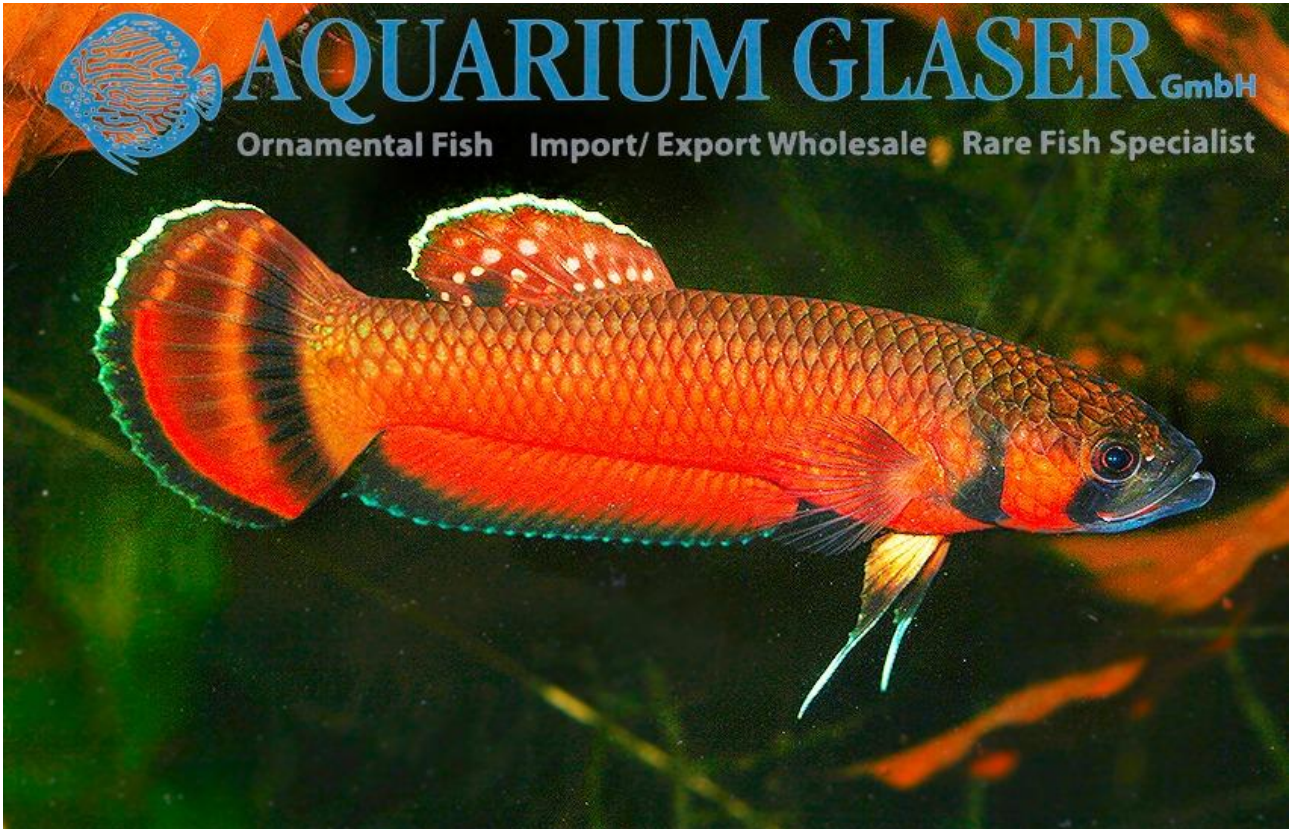
Danmarks akvarie ugeblad

Hver uge til dig gratis og uforbindende

Skriv til ib.aquarium2@gmail.com

med navn, e-mail-adresse og (gerne) bynavn

Betta macrostoma, han.

Betta macrostoma

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Betta macrostoma, hun.

Betta macrostoma er uden tvivl en af de smukkeste kampfisk – og en af de mest følsomme. Der er næppe nogen anden fiskeart, der er så modtagelig for bakterieinfektioner som denne. Mange opdrættere har intet andet valg end at køre deres akvarier kontinuerligt gennem UV-

filtre. Et lille tip: ler opløst i vandet "fanger" også pålideligt bakterier.

Vi tilbyder normalt ikke disse dyrebare fisk, men tilbyder kun lejlighedsvis et par par. Den maksimalt opnåelige størrelse er omkring 8 cm. Ved en størrelse på 5-6 cm er

det endnu ikke muligt at skelne mellem kønnene med sikkerhed, men disse umodne fisk er betydeligt mere tilpasningsdygtige til skiftende forhold. Normalt har hunner i denne alder mere kontrasterende bånd og en mere delikat hovedprofil. Men når fiskene fanges, og deres farver falmer afhængigt af situationen, er sådanne subtile karakteristika normalt ikke synlige. Kønsmodne hanner er let genkendelige på en mørk plet på deres rygfinne, som altid er fraværende hos hunner.

Der er et par punkter at overveje, når man passer *Betta macrostomia*. For det første er de fremragende hoppere. I naturen (arten er endemisk for Borneo, hvor den findes i Sultanatet Brunei), lever de i små vandløb og skal ofte overvinde små vandfald. Derudover er flyvende insekter en vigtig del af deres kost. De hopper godt og sigter præcist efter denne føde. På grund af deres følsomhed over for bakterier bør vandet være humussyre (pH 5,5-6), hvilket bedst opnås i

blødt vand; i sådant vand fungerer denitrifikation ofte dårligt, så det er vigtigt at holde øje med nitritniveauet! De fleste skadelige bakterier kan ikke lide den sure pH-værdi, desværre gælder dette også for gavnlige filterbakterier, men fiskene ville ikke have noget imod andet. Ormefoder (*Tubifex* osv.) er tabu for *Betta macrostomia*. Det fører til tarmsygdomme. I stedet bør foderet være rigt på fibre. Insekter og krebsdyr er ideel føde, og dyrene accepterer også tørfoder, men dette bør ikke være deres eneste ernæringskilde. Vandtemperaturen kan ligge mellem 24 og 28°C. Selv om fiskene ikke nødvendigvis har brug for det, er tæt beplantning med hurtigtvoksende vandplanter yderst ønskelig. De opretholder vandkvaliteten på et højt niveau, fordi de frigiver bakteriedræbende stoffer i vandet og også bearbejder det meste af den ammonium, som fiskene udskiller. Dette kompenserer i et vist omfang for den ofte svage biologiske filterydelse i surt vand.

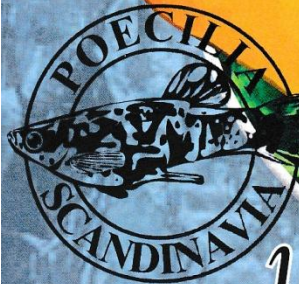
Betta macrostomia, to hanner.

Natur og stuekultur

Aarhus Akvarieforening & Poecilia Scandinavia
præsenterer

90 års jubilæum med Akvarie-

Udstilling

Ungeføder Weekend
med foredrag

Udstilling - foredrag - Konkurrencer - Workshops - og meget mere

24-25 oktober 2026

Egaa Gymnasium

Mejlbyvej 4 - 8250 Egå

se mere på www.poecilia.org eller www.aarhus-akvarieforening.dk

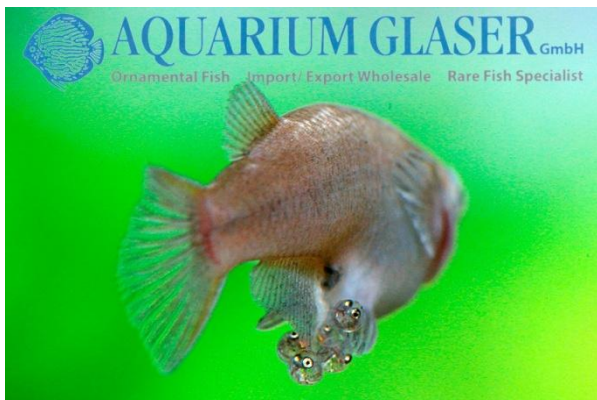
www.poecilia.org eller www.aarhus-akvarieforening.dk

Oryzias everisi, hun.

Oryzias everisi

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Oryzias everisi, hun.

Risfisk, eller medakas, har en lang tradition i akvarier. Allerede i det 19. århundrede blev såkaldte "guldhaplochilus" - intet andet end en gul race af den japanske risfisk, *Oryzias latipes* - eksporteret til Europa som prydfisk,

hvilket gjorde dem til en af de allerførste importerede eksotiske prydfiskearter. De levede dog en skyggefuld tilværelse her og blev betragtet som følsomme og vanskelige. Derfor blev de hovedsageligt holdt og opdrættet af specialister indtil begyndelsen af 2000'erne, godt 200 år senere, hvor hypen omkring disse fisk begyndte i Japan og spredte sig til Europa.

Videnskabelig forskning i disse dyr har også udviklet sig hurtigt i nyere tid. Kun få "variable" arter blev skelnet indtil omkring 1980, derefter fulgte videnskabelige undersøgelser i hurtig rækkefølge, og i øjeblikket er mere end 40 arter generelt accepteret, hvoraf 25 først blev beskrevet

efter 1990. Øen Sulawesi er et hotspot for biodiversitet for risfisk. Mere end halvdelen af alle kendte risfiskearter lever på denne relativt lille ø.

Oryzias eversi, hun.

Sulawesi-arterne omfatter *Oryzias eversi*, som blev videnskabeligt beskrevet i 2012. Der findes to typer reproduktion hos risfisk. Den ene gruppe børster ægkysterne af planter osv. og lader dem klare sig selv der. Den anden gruppe er kendt som "mavfinne-ynglefisk". I denne gruppe har hunnerne aflange ventrale (= bug-) finner og et særligt hak på maven. Æggene, som er fastgjort til tråde, bæres rundt af hunnen i dette område, indtil ungerne klækkes (18-19 dage ved 24°C). Disse bugfinne-ynglefisk blev tidligere klassificeret i deres egen slægt, *Xenopoecilus*, men betragtes nu som værende under *Oryzias*.

Desværre er *Oryzias eversi* kritisk truet, da arten i øjeblikket kun vides at eksistere i et enkelt vandområde. Dette er en dam beliggende i karst-terræn, som bruges af den lokale befolkning som et naturligt svømmebassin. Dette medfører naturligvis uberegnelige risici for forurening. En enkelt

dosis af et kemikalie, der introduceres ved et uheld eller med vilje, kan udslette den globale bestand af denne interessante fiskeart i naturen. Heldigvis har forskellige akvarister og institutioner dedikeret sig til bevarelsesavl af *Oryzias eversi*. For at denne bevarelsesavl kan fungere på lang sigt, skal salget af afkommet garanteres. Derfor har vi netop overtaget et større antal af dem fra en zoologisk have. Ved at købe denne interessante fiskeart yder I, kære akvarister, et værdifuldt bidrag til artens bevarelse.

Oryzias eversi, han.

Denne art er nem at passe og opdrætte. Den foretrækker hårdere vand med en let alkalisk pH-værdi, og vandtemperaturerne kan variere mellem 20 og 26°C (helst i den lave ende af skalaen). Den spiser enhver kommercielt tilgængelig prydfiskefoder af en passende størrelse. Kønnene på denne art, der vokser til en maksimal længde på 4-4,5 cm, kan genkendes tidligt på de forskelligt formede gatfinner. Hunnerne er stimefisk, der kan lide at svømme i små stimer, som også kan omfatte umodne hanner. Kønsmodne hanner bliver sodsorte og er noget mere solitære. Alt i alt er dette en fredelig art, der er nem at passe og avle.

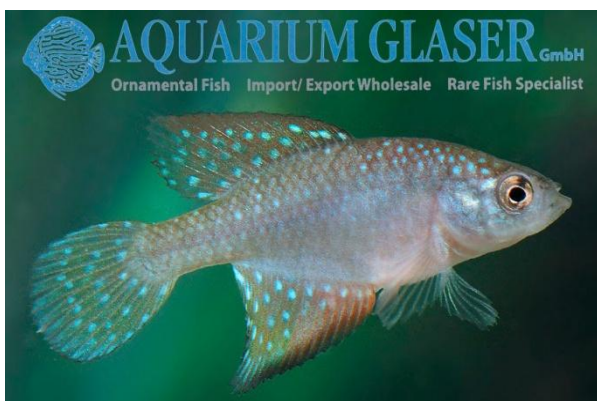
Dansk Akvarie Union - Danske førstegangsopdræt.

Hypsolebias faouri, han.

Hypsolebias faouri

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Hypsolebias faouri, han.

Hypsolebias faouri blev først videnskabeligt beskrevet i 2016. Det er en af de sjældneste fisk i verden. Selvfølgelig er alle dyr på markedet i dette tilfælde opdrættet i fangenskab.

Hypsolebias faouri, hun.

Hvad gør en fisk sjælden? Adjektivet "sjælden" kan betyde mange ting. Sjælden på markedet betyder ikke nødvendigvis sjælden i naturen. Sjælden i naturen betyder næsten aldrig, at der kun er få individer. En fiskeart betragtes som sjælden i naturen, hvis den kun findes få steder inden for dens

zoogeografiske område, for eksempel i afvandingsområdet for en stor flod eller langs kysten af et hav. Den kan dog være ekstremt almindelig på disse steder. Små fisk er altid byttedyr i naturen. Derfor skal de være i stand til at kompensere for tab. Derfor er der normalt ingen små fiskebestande med et lavt antal individer.

Hypsolebias faouri.

Hypsolebias faouri, hun og han.

Hypsolebias faouri er en typisk etårig killifisk. Det betyder, at arten lever i vand, der tørrer helt ud i løbet af årstiderne. Når dette sker, må alle fiskene dø. Arten overlever kun i form af sine æg, som den har lagt i bundslammet. Indtil videre er *Hypsolebias faouri* kun fundet i en enkelt dam i Brasilien. Denne dam ligger omkring 100 km nord for byen Barreiras; vandskel, hvor dammen ligger, tilhører Rio Sao Francisco. Denne dam er maksimalt 130 cm dyb (gennemsnit 100 cm), har en sandleret bund og relativt rig vegetation (åkander og *Echinodorus*). Regntiden varer normalt fra

december til marts, hvorefter dammen gradvist begynder at tørre ud. Desværre har beboere i en bosættelse nær dammen gravet jorden så dybt på ét sted, at den holder vand hele året rundt. De har introduceret cichlider (*Astronotus* og *Tilapia*) som spisefisk. Selvom det ikke er noget problem for *Hypsolebias faouri* at overleve den fuldstændige årlige udryddelse af alle individer, udgør cichliderne en alvorlig trussel. Dette skyldes, at de straks migrerer til dammen, når regnen begynder, og spiser killifiskene.

Desværre må *Hypsolebias faouri* derfor betragtes som ikke blot en af de sjældneste fisk i verden, men også en af de mest truede. Heldigvis er der ingen handelsrestriktioner for arten; sådanne restriktioner ville unødigt komplicere bevarelsesavl i akvarier og ville slet ikke gavne vilde bestande.

Hypsolebias faouri kan let opdrættes i akvarieforhold. Arten er yderst fredelig indbyrdes, hvilket ofte ikke kan siges om dens slægtsfæller. Disse specialfisk hører naturligvis hjemme i specialakvarier. Disse behøver ikke at være store. Vandet i dens naturlige habitat er blødt og let surt (pH 6,5). Vandtemperaturen er 25-28°C. Som alle *Hypsolebias* graver *Hypsolebias faouri* sig dybt ned i underlaget for at gyde. Velkogt tørv (i dette tilfælde kan selv økologisk bevidste mennesker retfærdiggøre brugen af små mængder tørv) har vist sig at være effektivt til dette formål. Du skal blot placere en passende stor skål fyldt med gydesubstrat i det ellers bare akvarium, og så kan du nemt samle ynglen. Dette er ikke stedet for detaljerede avlsinstruktioner; der findes masser af faglitteratur om dette. De kortlivede killifisk har en høj stofskifte-hastighed. Hyppig og kraftig fodring er derfor vigtig.

Fundulopanchax gardneri nigerianus fisken på årskruset 2026.

Fundulopanchax gardneri nigerianus

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen.

Vores kære killifisk er ikke de nemmeste, at holde styr på når det gælder videnskabelige navne. Vi syntes det var på tide at få en killifisk med på årskruset. Billedet skulle jo gerne skifte mellem de mange forskellige typer af fisk vi har i hobbyen. Jeg fandt et billede af en fisk jeg købte til en Killi udstilling i Valby Medborgerhus for 25 år siden. Jeg havde selvfølgelig en idé om hvad jeg havde billede af, men spurgte for en sikkerheds skyld i Skandinavisk Killi Selskab, og fik svar straks, at han mener det er *Fundulopanchax nigerianus*, som tidligere er en underart af

Fundu-lopanchax gardneri. Jeg havde tilfældigvis en lille artikel om denne fisk liggende (se side 5). Her blev den ganske rigtig kaldt *Fundulopanchax gardneri nigerianus*. Så blev jeg nysgerig, og gik på internettet. Her bruger jeg altid www.fishbase.de eller www.fishbase.org som har de gyldige fiskenavne, men derfor heller ikke er de første der bliver opdaterede. Det er også de sider som Dansk Akvarie Union benytter i førstegangsopdræts registreringen. På de sider bliver fisken nævnt som *Fundulopanchax gardneri*.

Iriatherina weneri, han.

Iriatherina weneri

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Opdagelsen af *Iriatherina weneri* i 1973 af to rejsende akvarister, i rismarker nær byen Merauke i Ny Guinea, var en sensation på det tidspunkt. Dyrene blev videnskabeligt beskrevet i 1974 og navngivet til ære for en af opdagerne. Da der ikke var nogen eksport af prydfisk fra Ny Guinea på det tidspunkt, måtte akvarister stole på eksemplarer opdrættet i fangenskab. Disse var dyre og udelukkende hanner. De få opdrættere havde en monopolstilling og opgav den ikke let. Det var først i 1978, da en anden population blev opdaget i sumpområderne ved Jardine-floden på Cape York-halvøen i Australien, at monopolet ophørte. Nu var hunner endelig tilgængelige. Selvom de ikke er nær så smukke som hannerne, er de

uundværlige for avl. I dag er "Werners Regnbuefisk" teoretisk tilgængelig fra en række kommercielle opdrættere for relativt få penge, men der har været store kvalitetsproblemer i de senere år. Vi er derfor glade for endnu engang at have en pålidelig leverandør af sund og stabil *Iriatherina weneri* (der findes kun denne ene art i slægten).

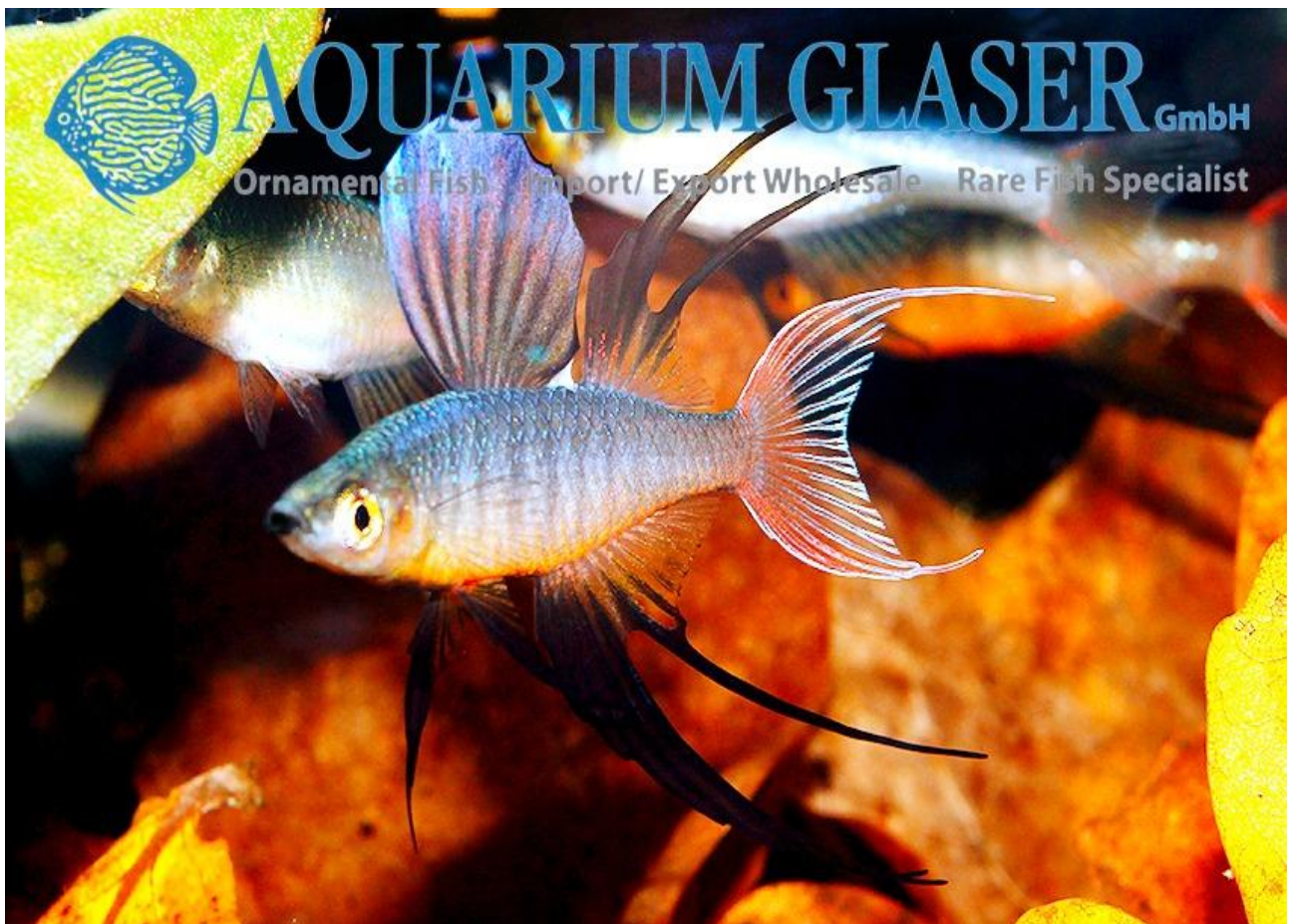
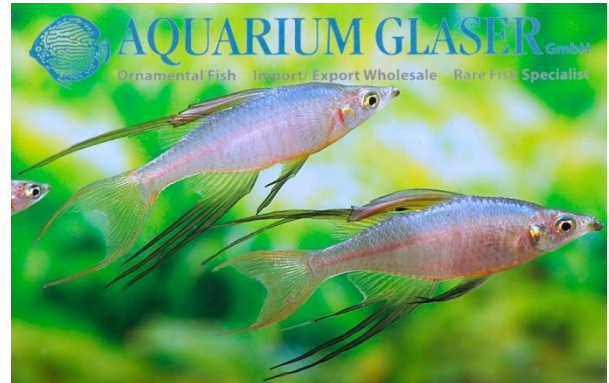
Det uofficielle populærnavn – sommerfugle-regnbuefisk – var meget passende valgt, for ligesom en sommerfugl spreder sine vinger, basker hannen med finnerne op og ned under kurtiseringen. Hannerne har også lange, trådlignende, dybsorte filamenter i den anden rygfinne og gatfinnen. Denne

sarte fisk når en maksimal længde på 5 cm, når den er fuldvoksen.

Der findes næppe en mere fredelig akvariefisk. Denne art bør derfor kun holdes sammen med andre meget fredelige fisk, ellers vil de dø. *Iriatherina weneri* er meget tilpasningsdygtig med hensyn til vandværdier; pH-værdien kan ligge mellem 5,5 og lige over 8 (men vær forsigtig: justeringer skal ske meget langsomt, da dyrene er ekstremt følsomme over for pludselige ændringer!), og hårdheden skal være blød til medium. Vandtemperaturen skal være lidt højere end normalt, ca. 25-29°C. Det vigtigste er dog korrekt fodring. Dyrene har kun en lille mund. Derfor bør foderpartiklerne ikke være store, selv ikke for voksne eksemplarer. *Artemia* nauplii er

ideelle, sammen med meget fintmalet tørfoder, mikroorme og eddikeål, hjuldyr, kykloper (også frosne) osv.

Hvis du opfylder disse betingelser og også forsyner dyrene med humusstoffer fra tørv, ellekogler eller døde blade, vil du have stor glæde af disse vidunderlige dyr.

Iriatherina weneri, han.

Næste nummer af Dansk Akvarie Blad.

Materiale til næste nummer, skal være DAU i hænde senest 15. juni 2026.

Dansk Akvarieblad nr. 3-2026 forventes udsendt i starten af 3. kvartal 2026.

E-mail: sekr@danskakvarieunion.dk

 AKVASTABIL

Få 1 års ekstra garanti!

DANSK DESIGN OG KVALITET

Håndbygget i Danmark gennem de sidste 50 år

Gennem 50 år har vi bygget vores akvarier her i Haderslev. Denne milepæl ønsker vi naturligvis at markere! Hold øje med hjemmesiden - for det skal naturligvis fejres 😊

Malapterurus beninensis – Den fredfyldte elektrisk malle.

Malapterurus beninensis

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

I lang tid troede man, at der kun fandtes to arter af elektrisk malle, nemlig den udbredte *Malapterurus electricus* og den congolesiske *Malapterurus microstoma*. Næsten samtidig dukkede der derefter to uafhængige revisioner af slægten op, en af Roberts (2000)

og en af Norris (2002), hvilket drastisk øgede antallet af arter. I lang tid var det dog vanskeligt at præcisere, præcis hvilken af de dobbeltbeskrevne arter der mentes. I øjeblikket anses 16 arter for at være sandsynlige at være gyldige, med usikkerhed omkring to andre; dog er artsdifferentiering praktisk talt umulig uden røntgenbilleder og konserverede prøver, da forskellene mellem arterne primært ligger i antallet af ryghvirvler og tændernes placering. Det betyder, at der altid er en vis risiko for at finde en anden art end den ønskede. Oprindelsen er dog en god indikator. I Nigerias kystlavland, hvorfra praktisk talt alle prydfisk, der eksporteres fra dette land, kommer, findes kun *Malapterurus beninensis*. To andre store arter (omkring 60

cm og større) findes i Nigeria, nemlig *Malapterurus electricus* og *Malapterurus minjiriya*. De synes dog at forekomme hyppigere i indre farvande, og så vidt vi kan se, eksporteres de aldrig som prydfisk. Visuelt er der ingen signifikante forskelle mellem de tre arter, så vidt det kan fastslås ud fra den forvirrende litteratur og det faktum, at de fleste oplysninger er baseret på bevarede eksemplarer. Det må dog forventes, at de to store arter allerede ville skille sig ud som unger på grund af deres ekstreme uforenelighed med artsfæller, som det er blevet rapporteret gentagne gange siden begyndelsen af moderne akvarievidenskab (fra omkring 1890); på det tidspunkt kom et relativt stort antal prydfisk og zoofisk fra Nilen i Egypten, hvor *Malapterurus electricus* er den eneste art af elektrisk malle.

Den art af elektrisk malle, der regelmæssigt importeres fra Nigeria, omtales stadig mest som *Malapterurus electricus* i handelen, selv af os. I virkeligheden er det dog *Malapterurus beninensis*, en art, der blev beskrevet af Murray fra Old Calabar River i Nigeria allerede i 1855. Årsagen til den fortsatte brug af det forkerte navn ligger i internationalt handelsbureaukrati, som kun gør navneændringer eller -korrektioner mulige med store omkostninger; for arter med kun en ubetydelig markedsandel, såsom elektrisk malle, er en sådan indsats ikke umagen værd. Efter elektrisk mallestandarder forbliver

Malapterurus beninensis relativt lille, med en maksimal slutstørrelse på omkring 25 cm (normalt betydeligt mindre), og har også den fordel, at den ikke er så uforenelig inden for arten, som det desværre ofte er tilfældet med andre elektriske maller. Tværtimod søger dyrene aktivt selskab af artsfæller. I et foretrukket skjulested eller hvilested om dagen kan flere dyr altid findes tæt sammen. I øvrigt bruger disse elektriske maller ikke deres elektriske organ på hinanden. Farven på denne art er meget variabel, især med hensyn til plettemønsteret. Nogle eksemplarer er kraftigt plettede, andre næsten slet ikke. Der er også to grundlæggende kropfarver, den ene mere lyserød, den anden let gullig. Alle farvevarianter er dog ens med hensyn til adfærd og andet udseende.

Litteraturen anbefaler generelt at holde elektriske maller individuelt. Tilstrækkelig plads, god fodring og masser af skjulesteder gør dette dog unødvendigt for *Malapterurus beninensis* – tværtimod! *Malapterurus beninensis* kunne derfor være en passende kandidat til at undersøge den stadig fuldstændig ukendte reproduktionsadfærd hos elektriske maller. Kort før sin død var den fremragende akvarist og fremtrædende iktyolog Joachim Knaack tilsyneladende på nippet til at lykkes; i hvert fald nævnte han i en telefonsamtale, at han snart ville udgive en avlsrapport. Tingene viste sig anderledes,

men dette burde tjene som et incitament for andre til at prøve.

Malapterurus beninensis er nem at passe og accepterer let frossen eller levende føde af en passende størrelse, og de fleste eksemplarer vil med tiden også spise granulat. Disse maller har ingen særlige krav

til vandsammensætning. *Malapterurus beninensis* er generelt ligeglade med andre fiskearter, som ikke er egnede som føde. Pas på ikke at røre ved disse fisk. Selv elektriske stød fra eksemplarer på kun 4-5 cm er meget smertefulde, men harmløse for raske mennesker. Det siges, at elektriske stød fra elektriske maller kan nå 350-450 volt.

Malapterurus beninensis.

Corydoras areio.

Corydoras areio "C70"

Tekst: Per Madsbøl, [Vejle Akvarieforening](#).

Fotos: Daniel Konn-Vetterlein, [IG-BSSW](#).

Her vil jeg fortælle lidt om en meget skæg Pansermalle, som er fundet i år 2000 i floden Areio i Brasilien, som jeg fik fat på i forbindelse med en tur med Vejle Akvarieforening. Vores formand Heine havde spurgt, om jeg eventuelt kendte en, som vi kunne besøge på turen.

Jeg er også medlem af en rimelig stor klub, der hedder IG-BSSW i Tyskland. Så jeg gik i gang med at undersøge, hvilke medlemmer vi evt. kunne besøge, uden at vi skulle køre alt for store omveje.

Nu var problemet, at de fleste medlemmer af IG-BSSW, som jeg kender lidt til, alle skulle besøge den messe, vi også skulle besøge nemlig Aqua EXPO 2025 i Hamm. Men efter at have skrevet lidt rundt omkring, fik jeg kontakt med Viktor Teroerde. Han bor, så vi ikke skulle køre en alt for stor omvej, på vejen hjem. Har spist grønkål i Hamborg nogle

gange med ham, i forbindelse med juleafslutningen i IC-BSSW-Nord.

Nå, men fik aftalt, at vi skulle besøge ham søndag formiddag på vejen hjem. Efter lidt søgen lykkes det at finde hans bopæl, og så skulle vi se hans anlæg, og hold da ferie et anlæg, og i akvarierne gik der kun fisk, som vi sjældent ser her i landet, specielt L-maller og pansermaller.

Jeg havde på forhånd fået oplyst, at han havde enke *Corydoras*, som han kunne afstå. Jeg havde bestilt 10 stk. *Corydoras areio*, havde aldrig set eller hørt om den. Jeg var lidt spændt på størrelsen af fiskene, men de var faktisk udvokset, dem jeg fik tilbudt. Og glad var jeg. Efter at have set Viktor's anlæg, gik turen hjem over til Danmark.

Vel hjemme, kom fiskene i et akvarium sammen med nogle L181, lige de første dage

skjulte de sig lidt, men så begyndte de at svømme rundt, så man kunne se dem, og det gik til tider hurtigt. Efter et stykke tid cirka 3 uger, fik de deres eget akvarium, og så kom der fart over feltet, vandet havde følgende værdier cirka 100 micro siemens, pH 6,5 og temperaturen til at starte med var 20°C, og i akvariet havde jeg en mop. Dagen efter var vandet omkring 24°C, og fiskene for rundt i bedste cory stil. Jeg undersøgte moppen, og da var der nogle meget små æg, cirka 25-30 stykker, og de sad alle i moppen, tit og ofte sætter *Corydoras* deres æg af på glasset, men ikke *Areioen*.

I løbet af en 14 dages tid fik de lagt ikke så lidt æg. Disse æg pillede jeg ud af moppen, og stoppede dem over i en bolsje kasse, hvor de får tilsat lidt antiskimmel middel sammen med vand fra akvariet, hvor de er samlet sammen i, og så får også tilsat en svag luft.

Efter 4 dage klækker æggene, og ungerne kan efter yderligere cirka 3 dage, når blommesækken er opbrugt, tage bananorm og *Artemia*.

Efter at have fået lavet en del unger, blev forældre fiskene sat over i et større akvarium, sammen med en del andre pansermaller. Mange af de andre pansermaller jeg har, ligger ofte bare stille og roligt på bunden eller gemmer sig, men *Areioen* er i gang hele tiden, og så er den, hvis man kan sige det således "meget nysgerrig". Kommer jeg hen i nærheden af akvariet, hvor de går, er de de første, der kommer hen til fronten, og er klar til at få noget at spise. De elsker at pløje rundt i bundlaget, jeg har fint havsand som bundlag.

Vedrørende kønsforskellen kan jeg oplyse, at hannerne er lidt mindre end hunnerne, når de er yngleklare.

Det er nok ikke den mest farverige fisk i akvariet, men må indrømme, at dens adfærd opvejer det med farverne.

Fisken er først rigtigt kommet til Tyskland for et par år siden, så den er stadig forholdsvis ny i hobbyen. Mine fisk er cirka 6-7cm, hannen er nok 6 cm og hunnen er så 7 cm.

Corydoras areio.

DAU's kalender.

Akvarieudstilling og ungeføderweekend.

24.-25. oktober 2026 Egaa Gymnasium, Mejlbyvej 4, 8250Egå.

DAU generalforsamling.

28. februar 2027 kl. 13.00 under Vejle Akvariemesse.

Foreningssiderne.

Sjælland:

Avedøre Akvarieklub

Egedal Akvarie Forening
<http://www.3650fisk.dk/>

Holbæk Akvarie Klub
<https://www.akvarieklub.dk/>

Københavns Akvarieforening
<http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/>

Nivå-Kokkedal Akvarieklub
<http://nk-akvarieklub.dk/>

Storkøbenhavns Akvarie Klub
<http://www.kak.dk/>

Vestsjællands Akvarie- og Terrarieklub
<https://www.vatk.dk/>

Jylland:

Aalborg Akvarieforening
[Facebook](#)

[Alssund Akvarieforening](#)
<http://www.facebook.com/AlssundAkvarieforening>

Aabenraa Akvarieforening
<https://aakvarieforening.dk/>

Aarhus Akvarieforening
<https://www.aarhus-akvarieforening.dk/>

Randers Akvarieforening
<https://randers-akva.dk/>

Fyn:

Fyns Akvarieforening
[Fyns Akvarieforening](#)

Vejle Akvarieforening
<https://vejleakva.dk/>

Specalforeninger:

Poecilia Scandinavia
<https://poecilia.org/>

Viborg Akvarieforening
<https://viborg-akva.dk/>

Skandinavisk Killiselskab
<http://www.killi.dk/da/>